

Tineke Beishuizen – Oud zeer

Verprutste cake

Een boek is als een cake. Beide kunnen er mooi uitzien. Een boek met een mooi omslag. Een goudbruine cake kan watertandend ogen. Maar soms is bij de eerste hap iets mis. Na twee hoofdstukken wringt het. Stond de oven te heet? Heeft de schrijver iets met de ingrediënten gedaan? Ergens is het fout gegaan en de cake is niet lekker. Het boek klopt niet helemaal. *Oud zeer* van Tineke Beishuizen doet me denken aan zo'n cake en zo'n boek.

Anne Verheul werkt bij een praktijk voor psychotherapie. Met een baksteen door haar raam begint haar bedreiging, die later overgaat in stalken. Haar collega's willen haar helpen, maar langzaam glijdt ze af. Een mysterieuze persoon wil wraak... Zo begint het verhaal, dat een tijdje prima leesbaar blijft en zelfs spannend. Tot de passages komen waarbij je tenen gaan krommen.

Eerst is er het clichématige taalgebruik: 'Godalle Jezus, wat waren ze indertijd verliefd geweest. ... Geen plek in huis of ze hadden er liggen of staan vrijen, geen traprede was veilig geweest voor haar luidruchtige orgasmes.'

'Het echtpaar verstart bij de gedachte dat ze tot een duidelijke uitspraak moeten komen. Er worden blikken gewisseld.'

'Marleen schiet in de lach maar Derk bekijkt haar peinzend, zich afvragend of hij haar op haar nummer zal zetten of zich er maar bij neer moet leggen dat ze zo af en toe doet alsof zij de tent runt.'

'Ze kan natuurlijk Derk bellen... Dan zal er bij hem een lichtje gaan branden.'

Verder komen de gedragingen van de personages niet altijd voort uit hun karakter. Een scène in een café waar twee vrouwen ruzie maken over wie er naast een man mag zitten. Derk, de man, is naast Lisette, 'een tamelijk spectaculaire vrouw', gaan zitten. Als hij naar de wc gaat, komt Natascha, zijn min of meer vaste vriendin, bij Lisette zitten. 'Lisette wordt opeens alert. Het laatste waar ze op dit moment zin in heeft is een rel. Voor het eerst sinds tijden hangt de belofte van een opwindend avontuurtje in de lucht, en ze niet van plan om dat te laten verknoeien door een, nou ja, iemand die een stuk jonger is dan zichzelf en bovendien niet onaardig om te zien.' Hoezo hangt er voor het eerst in tijden een avontuurtje in de lucht voor een tamelijk spectaculaire vrouw?

Tenslotte zijn te veel personages volgestopt met psychische mankementen die zo uit een psychologiehandboek lijken te komen. Dat maakt het verhaal minder geloofwaardig.

Kortom: *Oud zeer* bevat teveel storende zaken die het verhaal in de weg zitten. Zeker in een thriller die de lezer moet meeslepen is dat dodelijk. Of dat komt door haastwerk, te weinig redactioneel toezicht of verkeerd gedoseerde ingrediënten maakt niet uit. Het boek is onevenwichtig. De cake is verprutst.